

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 104.

Ellevte Session.

64de Møde.

Mandagen den 26de Marts.

(Forsfat.)

Madvig (Forsfat): Men da nu Sagen er kommen tilbage igjen, have flere Medlemmer med mig, idet det var nødvendigt at komme tilbage til Forslaget selv, og idet det var nødvendigt at undbræge denne Sag fra den enfoldige Indvirkning gjenhem den aarlige Stantslov, anseet det for rigtig og nødvendigt at tilføie en saadan Begrændsning, hvorved ogsaa med Hensyn til det enkelte første Aar enhver Betænkelse kunde forsvinde med Hensyn til den Mændighed, der gaves Regjeringen, og hvorved det kunde udtales og ligge klart for Dagen, at ogsaa Flertallet i dette Thing tænker sig Foranstaltningen gennemført i en økonomisk Aand og paa en saadan Maade, at der virkelig vindes Noget for Statskassen og tilveiebringes en Ligelighed og Harmoni med Hensyn til alle Lønningsforhold og ogsaa med Hensyn til disse Embeder, som for Diebliffet ikke er tilfede. Det er derfor foreslaaet, at naar disse Embeder gik over fra at lønnes med Sportler og visse Indtægter til at lønnes med fast Gage, skulde der strax indtræde en vis Nedsættelse i Lønningsbeløbet. Man har ikke kunnet fastsætte nogen bestemt Grændse, men man har fastsat et Maximum for de Lønninger, der maatte bevilges af Regjeringen, og det et Maximum, der indeholder en betydelig Nedsættelse. Forslaget gaar ud paa, at naar Justitsembeder i Aarets Løb blive ledige og

skulle gaae over til faste Gager, skal den hidtilværende Sportelindtægt undergaae en Reduction i Dvereenstimmelse med § 4 i Pensionsloven. Reductionen skal foretages paa samme Maade, som naar disse Embeders Indtægter skulle beregnes til Pension. Reglen er da den, at af de visse og Sportelindtægter, som Embedet har havt, beholdes uforandret de første 1000 Rb.; men af det Beløb, som overskrider 1000 Rb., affortes $\frac{1}{3}$. Hvis altsaa et Justitsembede bliver ledigt, og det viser sig, at Sportelindtægterne have udgjort 4000 Rb., saa vil det første 1000 Rb. blive uforandret og de øvrige 3000 Rb. formindstes med $\frac{1}{3}$, altsaa til 2000 Rb., og det hele Beløb vil altsaa blive 3000 Rb. istedetfor 4000 Rb. Men naar denne Regel opstillede for det enkelte Embede, kunde der deraf indtræde Følger, som ikke vare ønskelige eller rigtige, og som Regjeringen ikke kunde gaae ind paa. Uagtet vel i Almindelighed de sportulære Underdommer- og Justitsembeder maae antages i dette Diebliff at have saadanne Lønninger, at de kunne og bør taale denne Nedsættelse, kan det dog ikke siges om ethvert enkelt Embede, der er navnlig Justitsembeder i Kjøbstederne, hvor Indtægterne ingenlunde ere saa rigelige, at man uden videre kan sige, at de kunne underkastes en saadan Nedsættelse. Derfor gaar Forslaget ud paa at udstrykke Regelen saaledes, at den finder Anvendelse paa det samlede Antal af Embeder, der komme til Besættelse i Aarets Løb, saa at, hvis det er nødvendigt, at et enkelt Embede ikke nedsættes i sine Indtægter, saaledes som det er foreslaaet, maa Nedsættelsen i et andet Embede blive noget større, for at